

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
Josefa Kováře
CHRONOLOGICKÝ VÝVOJ PÍSMO A JEHO DRUHY

Oponent: PaedDr. Helena Východská

Josef Kovář si pro svou bakalářskou práci vybral téma z oblasti pomocných věd historických. Všechny aspekty zpracování BP dávají tušit významnou motivaci autora, jíž byla zjevně zajímavá a mnohostranná výuka předmětu PVH v rámci studia historie. **Námět BP reflektuje autorův zájem o konkrétní studijní předmět, je proto zvolen vhodně a účelně.**

Z hlediska obsahového představuje práce Josefa Kováře **paleograficky zaměřený historický přehled**, v němž autor rozděluje a popisuje typy písem od počátku kulturních dějin lidstva. Soubor, který Josef Kovář předkládá, vytvořil podle svých slov jako práci, v níž se zabývá: *chronologickým vývojem písma od předstupňů písma až po písmo současné*, (str. 8) a to na základě studia *odborné tuzemské i zahraniční literatury* (tamtéž).

Zamýšlený koncept BP práce Josefa Kováře je jistě chvályhodný, byť je na první pohled jasné, že vzhledem k jednoduše formulovanému cíli bude práce jednoznačnou kompilací. V případě, že by šlo o kompilační text skutečně přehledný, jistě bych jej na úrovni bakalářské absolventské práce hodnotila kladně. V tomto případě však spatřuji určité nedostatky, které mě v pozici oponenta přímo vybízejí ke kritice.

Práce je minimalistická. Úvodní údiv nad rozsahem částečně pominul po zjištění, že autor velmi chvályhodně tiskne svůj text oboustranně, avšak zároveň významně nedodrжуje formu předepsaných normostran, které by (při správném formátování) práci rozložily do požadovaném očekávaného rozsahu.

Práce je nevyvážená. Autor se jednotlivým druhům písma věnuje s těžko pochopitelným rozdílným přístupem z hlediska obsahu i rozsahu. Zatímco např. germánské runy jsou prezentovány na 6 stránkách doslova encyklopedickým způsobem, jak jej známe z mnohých přehledů, kapitola *Písma Afriky a Ameriky*, jíž by čtenář očekával v rozsahu minimálně obdobném, představuje necelou stránku - přehledem amerických a afrických typů písma tak tedy samozřejmě není. Stejně tak deklarovanou „druhou část BP“, kterou měl podle autorových slov v úvodu představovat vývoj písma v českých dějinách, nacházíme v rozsahu jediné stránky. Upřímně řečeno z tohoto hlediska odpovídá předložená BP spíše úrovni práce seminární.

Vrcholným bodem kritiky je pro mě kapitola **7 Didaktické využití** (str. 32). Autor zde na jediné stránce vrší těžko pochopitelné věty, např.: *„Písmo také slouží k samotnému odlišení nebo odvození návaznosti a dalšího vývoje konkrétních civilizací.“*, avšak didaktickým využitím není ani v nejmenším.

Z hlediska formálního obsahuje práce všechny požadované náležitosti, i když v míře ne zcela vyrovnané. Použité literatury „vévodí“ 2 publikace (Loukotka, MojdI), na druhé straně jako chvályhodné vidím vhodně využití a ilustrativní přílohy BP. K formální stránce předložené BP ještě podotýkám, že autorský jazyk Josefa Kováře představuje na mnohých místech dílčí teze, jejichž souvislost je třeba těžce hledat (např. kapitola *Čínské znaky a jejich odkaz*, st. 21).

Otázka autorovi: Písmu vrcholných indiánských předkolumbovských civilizací věnujete 3 odstavce. Je celkem logické, že se tedy nezmiňujete o uzlovém písmu. Patří quipu podle Vás do kategorie písem?

Bakalářská práce Josefa Kováře je ještě přijatelným završením vysokoškolského studia, proto ji přes řadu poznámek doporučuji k obhajobě s návrhem na hodnocení dobré.